

การพัฒนาอาชีวศึกษา

การขยายตัวทางอาชีวศึกษา

ในปัจจุบันประเทศไทยจัดว่าเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา รัฐบาลวางโครงการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อยกระดับการครองชีพของประชาชนให้สูงขึ้น ควบคู่กับนำทรัพยากรของประเทศมาใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

สภาพพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ร่วมกับสภาพการศึกษา ธนาคารแห่งประเทศไทย และกระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณาเห็นว่า การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้น จำเป็นต้องส่งเสริมการผลิตทางด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้สูงขึ้น ทั้งนี้คงอาศัยกำลังคนหลายระดับและหลายด้านด้วยกัน ขณะนี้ประเทศไทยยังขาดแคลนช่างฝีมือระดับกลาง ผู้มีความรู้ความชำนาญทางด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมอยู่มาก รัฐบาลไทย จึงได้มอบหมายให้กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินการผลิตช่างฝีมือทั้งสองประเภทนี้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การอาชีวศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จะต้องรับผิดชอบในการสร้างคนให้มีความสามารถในการประกอบอาชีพ สามารถออกไปประกอบอาชีพตามแขนงวิชาที่ตนสามารถและได้รับการฝึกฝนมา

การอาชีวศึกษาของไทยเราได้เริ่มมีอยู่ในโครงการศึกษาตั้งแต่โครงการศึกษาฉบับแรก ในโครงการฉบับนี้ได้กำหนดให้มีการศึกษาพิเศษ การศึกษาพิเศษคือ การเรียนวิชาเฉพาะให้มีความชำนาญ นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการอาชีวศึกษา

ใน พ.ศ. ๒๔๕๒ กระทรวงธรรมการได้วางแผนการศึกษาชั้นใหม่ โดยแบ่งการศึกษาออกเป็นสองประเภทคือ โรงเรียนสามัญ และโรงเรียนวิสามัญ ซึ่งต่อมาได้คลี่กลายเป็นอาชีวศึกษา

^๑ ฉาบแสง ศรียาภักดิ์, "โครงการเงินกู้" อาชีวสาร, พฤษภาคม ๒๕๐๔

ในปี พ.ศ. ๒๔๙๘ กระทรวงธรรมการได้ประกาศแผนการศึกษาชาติฉบับใหม่ และแบ่งอาชีวศึกษาออกเป็น ๓ ระดับ คือ

- ๑. อาชีวศึกษาตอนต้น
- ๒. อาชีวศึกษาตอนปลาย
- ๓. อาชีวศึกษาขั้นสูง

ในระยะนี้การจัดการศึกษายังเป็นหน้าที่ของกรมศึกษาธิการอยู่ ซึ่งรับหน้าที่หนัก ในการจัดการศึกษาทั้งสายสามัญและวิชาชีพ จึงดำริแบ่งแยกการศึกษาออกเป็นสองสาย ให้แต่ละสายมีกรมรับผิดชอบโดยตรง

ได้ออกพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๘๑ ตาม พระราชบัญญัติฉบับใหม่ แยกกรมศึกษาธิการ และจัดตั้งกรมใหม่สองกรมคือ

- ๑. กรมสามัญศึกษา มีหน้าที่จัดการศึกษายสายสามัญ
- ๒. กรมวิชาธิการ มีหน้าที่จัดการศึกษาสายอาชีพ

กรมวิชาธิการจึงมีหน้าที่จัดการศึกษาสายอาชีวะนั้น โดยแบ่งหน่วยงานออกเป็น ๘ กอง คือ สำนักงานเลขานุการกรม กองตำรา กองสอบไล่ และกองอาชีวะศึกษา

นับตั้งแต่ได้จัดแบ่งการศึกษาออกเป็นสองสายโดยเด็ดขาด และมีกองอาชีวะศึกษา ซึ่งขึ้นอยู่กับกรมวิชาธิการทำหน้าที่รับผิดชอบจัดการอาชีวศึกษาโดยตรง งานในระยะนี้ได้จัดสร้างสถานศึกษาตามจังหวัดต่างๆ มาก โรงเรียนอาชีวศึกษาที่จัดสร้างในระยะนี้ได้แก่ โรงเรียนช่างกล โรงเรียนการช่างสตรี โรงเรียนช่างเย็บผ้า โรงเรียนช่างไม้ โรงเรียนช่างเย็บหนัง โรงเรียนช่างทอ โรงเรียนเกษตรกรรม โรงเรียนช่างโลหะ เป็นต้น ระยะนี้นับจากการอาชีวศึกษาได้ขยายตัวมาก

ใน พ.ศ. ๒๔๘๘ กรมวิชาธิการได้เปลี่ยนชื่อเป็นกรมอาชีวะศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับงานส่วนใหญ่ที่รับผิดชอบโดยตรงคือการจัดอาชีวศึกษา แต่กรมอาชีวศึกษาก็ยังมี

^๒ กระทรวงศึกษาธิการ, "ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๔๓๕ - ๒๕๐๓ (เล่มที่ ๑) , (พระนคร โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๐๓) หน้า ๒๔๖

^๓ คำ " อาชีวะศึกษา " เปลี่ยนเป็น "อาชีวศึกษา" เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕

กองวิชาการอยู่ในสังกัด

ในปลายปี พ.ศ. ๒๔๔๘ เกิดสงครามมหาอาเรียบรูฬ่า เป็นเหตุใ้การขยายตัวทางอาชีวศึกษาต้องหยุดงักลงไปชั่วขณะหนึ่ง

ภายใ้หลังสงครามโลกครั้งที่สองการอาชีวศึกษาต้องประสบปัญหาหนักโยเรื่องเด็กไม่นิยมเรียน โดยเฉพาะในระดับอาชีวศึกษาชั้นต้น เนื่องจกเรียนจบแล้วหางานทำไม่ได้ และหลักสูตรที่เรียนก็ไม่สามารถที่จะไปต่อสายสามัญได้ ในระดับอาชีวศึกษาชั้นสูงขึ้นไปนั้นถึงแม้เด็กเรียนจะยังไม่นิยมเรียนอยู่ก็ตาม แต่เมื่อเรียนจบแล้วหางานทำไม่ก่อดยได้ ทั้งนี้เพราะโรงเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ผลิตนักเรียนแผนการางไม้ซึ่งไม่ตรงกับความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนไป

ดังนั้นกรมอาชีวศึกษาจึงได้วางโครงการพัฒนาอาชีวศึกษาในระยะต่อมา โดยขอความช่วยเหลือจาก ยูเนสโก และ I.L.O. เปิดทดลองสอนวิชาแขนงอุตสาหกรรมทั้งช่างยนต์ ช่างโลหะ ช่างไม้ ที่โรงเรียนการช่างอะเชิงเทร่า และต่อมากรมอาชีวศึกษาได้เปิดสอนชั้นลึที่โรงเรียนการช่างเชียงใหม่ โรงเรียนการช่างนครสวรรค์ และ บูรอมได้ให้ความช่วยเหลือค่านอุปกรณ์แก่โรงเรียนการช่างราชบุรี แต่โครงการพัฒนาอาชีวศึกษาเหล่านี้ต้องประสบปัญหาขาดครูผู้สอน เพราะเดิมโรงเรียนเหล่านี้เป็นโรงเรียนช่างไม้ครูที่ได้จากโรงเรียนเดิมจึงเป็นครูสอนช่างไม้เป็นส่วนใหญ่

การขยายตัวทางอาชีวศึกษาในระยะต่อมาก็คือ โครงการจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิค โดยจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ ในปี พ.ศ. ๒๔๔๕ ได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาทั้งในด้านบุคลากรและวัสดุอุปกรณ์ จึงต่อมาได้จัดตั้งขึ้นในส่วนภูมิภาค

การพัฒนาทางอาชีวศึกษาที่นับว่าสำคัญในระยะต่อมาก็คือ โครงการฝึกช่างฝีมือ ส.ป.อ. (SEATO Skilled Labor Project) โดยได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา และได้ทำสัญญากับมหาวิทยาลัยฮาวาย ทางมหาวิทยาลัยโคเวอช่วยเหลือทางด้านเทคนิค โครงการนี้เริ่มตั้งแตปี ๒๕๐๑ จนถึง ๒๕๐๕ และต่อสัญญาอีกถึง ๒๕๐๘ ปรึษาปรุงโรงเรียนช่างไม้เดิมเป็นโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรมทั้งหมด ๒๐ แห่ง

เหตุผลสำหรับโครงการนี้ ก็เนื่องจกคำแนะนำของคณะกรรมการสำรวจประเมินธุรกิจขององค์การ ส.ป.อ. ซึ่งถูกยกเลิกในเดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ใ้มีการตั้งศูนย์อบรมวิชาในส่วนภูมิภาค เพื่อแก้ไขความขาดแคลนช่างฝีมือและในขณะเดียวกัน

กันให้พิจารณาว่าโครงการระยะยาวผลิตช่างฝีมือ เพื่อสนองความต้องการของประเทศ ในอันที่จะเพิ่มพูนพัฒนาการทางคานอุตสาหกรรม สำหรับการขยายงานเศรษฐกิจของชาติ

ถึงแม้ว่าจะมีโครงการพัฒนาอาชีวศึกษาโดยลำดับมา แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะยก ระดับอาชีวศึกษาให้สู่มาตรฐานที่สอดคล้องกับความต้องการกำลังคน โดยเฉพาะประเทศ ที่กำลังอยู่ในระยะพัฒนาเศรษฐกิจเช่นประเทศไทย ย่อมมีความต้องการกำลังคนในระดับ ต่างๆในอัตราสูง ปัญหาที่สำคัญคือ ทำอย่างไรจึงจะจัดสรรกำลังคนให้พอเหมาะกับความ ต้องการกำลังที่จะใช้ในระยะพัฒนาเศรษฐกิจนี้

รัฐบาลไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญในการผลิตช่างฝีมือ ให้ทันกับความต้องการ ที่จะใช้ในระยะพัฒนาเศรษฐกิจนี้ จึงได้มอบให้กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญในการผลิตกำลังคนหน่วยงานหนึ่ง จัดทำแผนงานการผลิต ช่างฝีมือในระดับและสาขาที่ต้องการ แต่เนื่องจากโรงเรียนอาชีวศึกษาส่วนมากไม่สามารถจะผลิตช่างฝีมือใหม่ปริมาณและคุณภาพตามต้องการได้ เพราะขาดปัจจัยที่สำคัญหลาย ประการด้วยกัน คือ อาคารสถานที่ เครื่องมือจักรกล วัสดุฝึก ครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่ผู้ บริหาร ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน รัฐบาลไทยจึงจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อมาลงทุน ในการผลิตกำลังคนระดับกลาง ให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ

การกู้เงินเพื่อมาลงทุนในการผลิตกำลังคนระดับกลางนี้ รัฐบาลไทยได้ขอความช่วยเหลือจากธนาคารโลก โดยผ่านองค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) และทางธนาคารโลกได้ส่งคณะผู้แทนมาสำรวจสภาพการศึกษาของไทย เพื่อที่จะเป็นแนวทางให้ความช่วยเหลือและขอเสนอแนะในการปรับปรุงอาชีวศึกษาต่อไป ดังนั้นรัฐบาลไทยจึงได้จัดตั้งโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษาขึ้น

ขมุ แสงศักดิ์, รายงาน โครงการช่างฝีมือขององค์การ ส.ป.อ.

วัตถุประสงค์ของโครงการ

โครงการเงินกู้ ฯ นี้เป็นโครงการหนึ่งที่จะช่วยให้กรมอาชีวศึกษาสามารถผลิตกำลังคนระดับกลางประเภทการช่างอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ทั้งนี้โครงการเงินกู้ ฯ จึงมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อปรับปรุงและขยายโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรมให้มีสมรรถภาพในการผลิตช่างฝีมือระดับกลางตามสาขาที่ต้องการ โดยการปรับปรุงโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรมจำนวน ๑๔ โรงเรียน ให้สามารถผลิตนักเรียนการช่างอุตสาหกรรมได้ปีละ ๒๑๐๐

๒. เพื่อปรับปรุงและขยายโรงเรียนเกษตรกรรมให้มีสมรรถภาพในการผลิตเกษตรกรที่มีความรู้ ความสามารถ สามารถแนะนำเกษตรกรอื่นๆ ให้รู้จักวิธีการเกษตรกรรมแผนใหม่ เพื่อเพิ่มผลผลิตให้ทันกับความต้องการของประชากรที่เพิ่มขึ้น ควบคู่การปรับปรุงโรงเรียนเกษตรกรรมจำนวน ๑๐ แห่ง ให้ผลิตนักเรียนเกษตรกรรมระดับอาชีวศึกษาได้ปีละ ๑๒๕๐ คน

๓. ปรับปรุงและขยายการฝึกหัดครูการช่างอุตสาหกรรม ให้ผลิตครูการช่างอุตสาหกรรมได้ปีละ ๒๕๐ คน

๔. ปรับปรุงขยายการฝึกหัดครูเกษตรกรรม เพื่อผลิตครูเกษตรกรรมปีละ ๒๐ คน

โครงการนี้จำเป็นต้องใช้จำนวนเงินรวมทั้งสิ้นประมาณ ๔๔๐ ล้านบาท ซึ่งได้มาจากแหล่งต่างๆ ดังนี้

๑. เงินกู้จากธนาคารโลก ซึ่งธนาคารโลกได้อนุมัติให้ไทยกู้เงินจำนวน ๒ ล้านดอลลาร์ ประมาณ ๑๒๐ ล้านบาท เงินกู้จำนวนนี้จะใช้เวลาในการสงคืน ๓๐ ปี เสียดอกเบี้ยร้อยละ ๒ ต่อปี และจะเริ่มใช้คืนในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ (ค.ศ. ๑๙๗๒)

๒. เงินกู้จากธนาคารแห่งประเทศไทย ๔ ล้านดอลลาร์ ประมาณ ๑๒๐ ล้านบาท

๓. เงินงบประมาณแผ่นดิน ๔ ล้านดอลลาร์ ประมาณ ๑๒๐ ล้านบาท

การดำเนินงานของโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษา

การดำเนินงานของโครงการเงินกู้มีคณะกรรมการที่รับผิดชอบสองระดับ คือ

๑. คณะกรรมการดำเนินงานโครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษา เป็นคณะ

กรรมการระดับกระทรวงซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยมี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณาอนุมัติการซื้อหรือจ้าง แขนงที่มีอำนาจอนุมัติ ตามระเบียบการจ้างและการพัสดุของสำนักนายกรัฐมนตรี ในระดับกระทรวงหรือคณะรัฐมนตรี
 ๒. มีอำนาจอนุมัติในการ เจริญจากคลัง เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมในการปฏิบัติอื่นใดในการดำเนินงานของโครงการพัฒนาการอาชีวศึกษาด้วยเงินกู้จากธนาคารโลกและธนาคารแห่งประเทศไทย ในส่วนที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ดำเนินการได้
 ๓. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ได้ตามความจำเป็น
 ๔. คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและพิจารณาผลงานของโครงการนี้
 ๕. คณะกรรมการ พิจารณาอาชีวศึกษาของกรมอาชีวศึกษา เป็นกรรมการที่ กรมอาชีวศึกษาแต่งตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่ปฏิบัติการในตำแหน่งบริหารโครงการ ให้เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ของโครงการ มีอธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นประธานกรรมการ
- นอกจากนี้โครงการ เงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษายังประกอบด้วยบุคคลากรต่าง ๆ ดังนี้

ผู้อำนวยการโครงการ เงินกู้ ฯ
รองผู้อำนวยการโครงการ เงินกู้ ฯ
เลขานุการโครงการ เงินกู้ ฯ
ผู้อำนวยการงานด้านการช่างและอุตสาหกรรม
ผู้อำนวยการงานด้านการเกษตรกรรม
ผู้อำนวยการงานด้านออกแบบและก่อสร้าง
ผู้อำนวยการงานด้านการเงิน
ผู้อำนวยการงานทั่วไป

ข้อเสนอของธนาคารโลก

คณะเจ้าหน้าที่ผู้แทนจากธนาคารโลกได้มาสำรวจภาวะการศึกษาของไทย และได้ให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานพัฒนาอาชีวศึกษาไว้ ดังนี้

๑. ให้เป็นโครงการ ๓ ปี
 ๒. ปรับปรุงและขยายโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรม ๑๔ โรงเรียนให้รับนักเรียนทั้งหมดได้ ๙๐๐๐ คน ผลิตรายได้ประมาณปีละ ๒๑๐๐ คน
 ๓. ปรับปรุงและขยายโรงเรียนเกษตรกรรม ๔ โรงเรียน ให้รับนักเรียนทั้งหมดได้ ๓๘๐๐ คน ผลิตรายได้สุดท้ายได้ประมาณ ๑๖๕๐ คน
 ๔. ปรับปรุงการฝึกหัดครูการช่างและอุตสาหกรรมแห่งเดียวที่วิทยาลัยครูอาชีวศึกษาให้รับนักเรียนได้ทั้งหมด ๕๕๐ คน ผลิตรายได้ปีละ ๒๕๐ คน
 ๕. ปรับปรุงการฝึกหัดครูเกษตรกรรมที่วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ ให้รับนักเรียนฝึกหัดครูทั้งหมด ๔๐ คน ผลิตรายได้ปีละประมาณ ๒๕ คน
 ๖. จัดผู้เชี่ยวชาญฝ่ายฝึกหัดครูการช่างอุตสาหกรรม ๑๐ ปีคน ฝ่ายฝึกหัดครูเกษตรกรรม ๒๕ ปีคน ส่งครูไปเรียนคอตวางประเทศในฝ่ายการช่างอุตสาหกรรม ๑๒ ปีคน ฝ่ายเกษตรกรรม ๑๐ ปีคน รวมเป็นผู้เชี่ยวชาญ ๕๕ ปีคน ส่งครูไปเรียนคอต ๒๒ ปีคน
 ๗. จัด Project Advisor ๑ คน ในเวลา ๓ปี และ Equipment Specialist อีก ๒ คนในเวลาสองปี
 ๘. จัดบริษัทสถาปัตยกรรมมาออกแบบและควบคุมการก่อสร้าง
 ๙. รวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นประมาณ ๒๑,๘๔๔,๐๐๐ ดอลลาร์
- งานส่วนใหญ่ของโครงการในระยะแรก เป็นงานการสำรวจ วิจัย และวางแผนคัดเลือกโรงเรียนที่มีสภาพที่เหมาะสมที่จะทำการปรับปรุง และอยู่ในศูนย์กลาง

อุตสาหกรรม เป็นเมืองใหญ่ในภาคต่างๆ โรงเรียนที่อยู่ในโครงการ จึงจำกัดอยู่ในวงแคบ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่ส่งเสริมทางด้านคุณภาพมากกว่าปริมาณ จึงคัดเลือกไว้ในโครงการเพียง ๒๕ โรงเรียน ประกอบด้วยประเภทเกษตรกรรม ๑๐ โรงเรียน ประเภทการช่างอุตสาหกรรม ๑๔ โรงเรียน และวิทยาลัยปึกหักครุอาชีวศึกษา ๑ โรงเรียน สถาบันทั้ง ๒๕ แห่งนี้ เป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินงาน

โรงเรียนและวิทยาลัยในโครงการ เงินกู้เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษา

วิทยาลัยปึกหักครุอาชีวศึกษา

วิทยาลัยครุอาชีวศึกษาเทเวศน์

โรงเรียนการช่างอุตสาหกรรม

๑. โรงเรียนช่างกลปทุมวัน
๒. โรงเรียนช่างกลพระนครเหนือ
๓. โรงเรียนช่างกลธนบุรี
๔. โรงเรียนการช่างอุตรธานี
๕. โรงเรียนการช่างอุบลราชธานี
๖. โรงเรียนการช่างนครราชสีมา
๗. โรงเรียนการช่างเชียงใหม่
๘. โรงเรียนการช่างนครสวรรค์
๙. โรงเรียนการช่างชลบุรี
๑๐. โรงเรียนการช่างสมุทรปราการ
๑๑. โรงเรียนการช่างราชบุรี
๑๒. โรงเรียนการช่างภูเก็ต
๑๓. โรงเรียนการช่างสงขลา
๑๔. โรงเรียนการช่างยะลา

โรงเรียนและวิทยาลัยประเภทเกษตรกรรม

๑. วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ

๒. วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่
๓. วิทยาลัยเกษตรกรรมสุรินทร์
๔. วิทยาลัยเกษตรกรรมอยุธยา
๕. วิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช
๖. โรงเรียนเกษตรกรรมนครปฐม
๗. โรงเรียนเกษตรกรรมน่าน
๘. โรงเรียนเกษตรกรรมพิษณุโลก
๙. โรงเรียนเกษตรกรรมจันทบุรี
๑๐. โรงเรียนเกษตรกรรมชุมพร

การปรับปรุงโรงเรียนในโครงการ

เนื่องจากโรงเรียนทั้ง ๒๕ แห่งนี้ เป็นเครื่องมืออันสำคัญในการผลิตกำลังคนตามต้องการ และโครงการเงินกู้นี้จะได้ผลสำเร็จก็ขึ้นอยู่กับ การลงทุนหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะผลิตนักเรียนจากโรงเรียนทั้ง ๒๕ แห่งนี้ ดังนั้นงานที่สำคัญยิ่ง คือ การปรับปรุงโรงเรียน ซึ่งมีแนวในการปรับปรุงดังนี้

๑. ทางด้านอาคารสถานที่ จ้างสถาปนิกชาวต่างประเทศมาสำรวจ ออกแบบควบคุม การก่อสร้างอาคารเรียน โรงฝึกงาน บ้านพักครู " ได้ลงนามในสัญญาจ้างเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๐๔ สถาปนิกคือ Junzo Sakakura แห่งประเทศญี่ปุ่น ควบคุมความเรียบร้อยของธนาคารโลก "

๒. เครื่องมือ อุปกรณ์ จัดตั้งกองบริการจักรกล เพื่อทำหน้าที่จัดซื้อ ติดตั้งซ่อมแซม บำรุงรักษาเครื่องจักรกล ให้การอบรมเจ้าหน้าที่โรงเรียนเกี่ยวกับ การใช้ บำรุงรักษาเครื่องจักรกล

^๗ ประมวลผลงานโครงการเงินกู้ ฯ กรมอาชีวศึกษา หน้า ๓

๓. บุคลากร สรรวจบุคคลากรทั้งหมดของโรงเรียนและวิทยาลัยในโครงการเงินกู้ที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่คงใช้ในโครงการให้เหมาะสมกับงานที่ต้องรับผิดชอบ วิเคราะห์กำหนดหลักเกณฑ์ในการลาศึกษาต่อ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้ครูได้ศึกษาหาความรู้ในทางที่เป็นประโยชน์ต่อโครงการ

๔. คำนมริการ จัดเจ้าหน้าที่แนะแนว เพื่อให้คำแนะนำในเรื่องการสมัครคัดเลือกนักเรียน การจัดโครงการศึกษา การจัดหางานช่วยการประสานงานกับองค์การบริหารต่างๆ ติดตามผลงานของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว

๕. คำนววิชาการ ส่งเสริมการผลิตตำราเรียนและคู่มือในวิชาต่างๆ ปรับปรุงห้องสมุด และห้องวิทยาศาสตร์

การพัฒนาอาชีพศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการปรับปรุงเฉพาะโรงเรียนบางแห่งซึ่งอยู่ในวงแคบก็ตาม ทั้งนี้เพราะมุ่งหวังในทางคุณภาพของผลผลิตมากกว่าปริมาณ การอาชีพศึกษาต้องประสบปัญหาขาดความนิยมจากประชาชน ก็เพราะสาเหตุประการหนึ่ง คือนักเรียนที่จบอาชีพศึกษาแล้วหางานทำไม่คอยได้ เนื่องจากความรู้ที่ได้รับ ไม่ตรงกับงานนั้นๆ มีความสามารถในงานไม่เพียงพอ ดังนั้นเมื่อโครงการเงินกู้ฯ ได้มีนโยบายปรับปรุงทางคุณภาพมากกว่าการขยายพวงปริมาณเช่นนี้ ก็ย่อมเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนเกิดความนิยมอาชีพศึกษา เป็นการสร้างทัศนคติที่ดีในการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนต่อไป